

STICHTING IGNATIUS-ZIEKENHUIS
WILHELMINASINGEL 33, BREDA

6e JAARGANG - No. 4

OKTOBER—NOVEMBER 1974

Inhoud	Blz.
Ter inleiding	2
Sorry Thea	2
Ontgroening van de Augustusgroep 1974	3
Podiumnieuws	4
Restaurant-filosofie	5 en 6
10e Mondiaal Congres te Rome	6 en 7
Afscheid van dhr. J. Hopstaken	8
Zilveren dienstjubileum	9
Het kunstniercentrum	10 en 11
Leerlingenraad	11 en 12
Wij lezen voor U :	13 en 14
Mikro Spotjes	14
Mededelingen	14
D.I.O. Personeelsvereniging	15, 16, 17 en 18
Een vrolijke avond	19
Personalia	19 en 20

Redactie :

J. van Baal,
M. P. J. van Bracht,
P. J. M. v. d. Hoogen,
Mej. C. Jansen,
A. A. Vissers,

Foto-reportages :

J. van der Pol,
Jac. Blijlevens.

Tekeningen :

C. Poppelaars.

Omslag :

Rosemarie van Boxel.

Druk :

Drukkerij
West-Brabant,
Dreef 58, Breda.

TER INLEIDING

Er zijn weer twee maanden verstreken en het is dus tijd voor een nieuwe Singel 33.

Het is U hopelijk opgevallen, dat de inhoud kwalitatief sterk achteruit is gegaan; dit geldt zeker voor de Singel, die nu voor U ligt.

Wij betreuren dat in hoge mate en doen ons uiterste best om dat te voorkomen.

Het punt is echter, dat we van het merendeel der personeelsleden totaal geen medewerking krijgen.

Het is altijd hetzelfde groepje mensen, dat er garant voor staat ons iets te leveren.

Indien dit zo mocht blijven en wij steeds maar weer moeten smeken om een beetje copy, dan vragen wij ons af, of het nog langer zinvol is Singel 33 te laten verschijnen. Voor de laatste maal doen wij dan ook een dringend beroep op U allen :

Wie van U is bereid om regelmatig een stukje te schrijven voor onze Singel ?

U kunt zich als medewerk(st)er opgeven bij de afd. Personeelszaken, telefoonnummer 21 67.

De redactie.

SORRY THEA,

door een drukfout is jouw foto „uitgevallen” uit de illustratie die hoorde bij het verhaal over de krachtpatzers die de 80 km. Kennedymars hebben uitgelopen.

Ook jij hoorde bij deze groep dus herstellen wij onze fout door jouw foto in deze Singel af te drukken.

ONTGROENING VAN DE AUGUSTUSGROEP 1974

De ontgroening van de nieuwelingen is deze keer georganiseerd door de groep Dójètie.

Er werd 's morgens begonnen met een ontbijt in de huiskamer. Hierbij bleek al direkt dat de broodkelder weer goed werk had geleverd, daar de sandwiches binnen 15 minuten schoon op waren, zodat er voor een nieuwe voorraad gezorgd moest worden.

Na het ontbijt begon men de groep in allerlei kleinere groepjes te splitsen, die in de stad verschillende opdrachten moesten gaan vervullen.

Als eerste opdracht moest er naar het station worden gegaan waar een welkomstlied moest worden gezongen voor de aankomende reizigers, ook moest er aan één van de reizigers een bosje bloemen worden aangeboden.

Lied en bloemen moesten onderweg gekomponoord en verzameld zijn. Het boekje moest ondermeer uit boterbloemen bestaan. Ook de gemeentesprietjes werden hierbij niet ongemoeid gelaten.

Hierna moesten nog enkele opdrachten worden vervuld, waaronder het sigaretten verzamelen op de grote markt.

Tegen de middag werd de aftocht geblazen om in het ziekenhuis een welverdiende maaltijd te nuttigen.

's Middags is de groep opnieuw op pad gegaan en wel richting Mastbos. Hier werd begonnen met het dorstopwekkende spel van twee droge beschuiten eten en vervolgens het Wilhelmus proberen te fluiten. Men kwam echter niet verder dan de eerste drie noten van ons volkslied wat een zeer triest resultaat was.

De dorst kon men helaas pas om tegen half zeven lessen, aangezien de koffie en de thee toen pas in zicht kwamen.

Vervolgens werd er zak gelopen wat zeer moeizaam ging, omdat de zakken een ietsje aan de kleine kant bleken te zijn.

Tot slot moesten er nog balonnen aan de enkels gebonden worden, die men bij elkaar kapot moest trappen.

Na de koffie met broodjes ging men weer Ignatius-waarts.

De dag werd besloten met een feest waarbij ook de polonaise, aangevuld met een zwak alcoholisch drankje, wat de Batavieren reeds kenden.

Wij wensen deze nieuwe groep veel geluk, plezier en sukses toe in hun verdere opleiding.

Verder bedanken wij de afdelingshoofden voor hun medewerking bij het regelen van diensten en vrije dagen voor de groep Dójètie op deze dag.

Namens Dójètie
Jan van Baal.

PODIUMNIEUWS

Op 15 oktober j.l. maakte een groep van maar liefst 32 personen haar entree in het ziekenhuis, door middel van een introductieavond.

En wanneer men de naam prekelienen gebruikt, denkt men al meteen aan nieuwelingen of groentjes. Dit laatste waren ze toch zeker niet meer te noemen, hetgeen zou blijken uit het verdere verloop van de avond.

Terwijl er achter de coulissen een zenuwenstrijd plaatsvond en de groep zich afvroeg of er wel publiek was komen opdagen, kon ik hen gerust stellen

Want nog nooit tevoren was de belangstelling zo groot geweest voor een introductieavond. Voorzien van een witte anjer betrad menig persoon de lounge, die compleet volliep.

Om 20.15 uur konden de lichten worden gedoofd, om te beginnen met een program dat iets langer duurde dan men gewend was.

De aanwezige kon genieten van een enorm gevarieerd programma, bestaande uit sketsjes, one-man vertolkingen, dansjes en gezang.

Al snel was er een sfeer alsof men, zij het amateuristisch, zich bevond in een schouwburg, alleen kostte het hier niets.

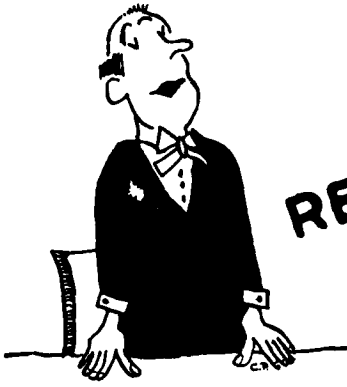
Zoals gebruikelijk blijft er op zo'n avond de spanning in omtrent de naam, die deze groep gedurende 3½ jaar met zich mee zou gaan dragen. Door middel van een dans midden in de lounge, moest het er van komen en terwijl de groep plaats had genomen op het toneel werden de twee docentes van de groep uitgenodigd om de naam te komen ont-hullen.

Jin Jang werd de naam, waarmee ze hun entree maakten.

Zoals bij elke groepsnaam een groepslied hoort, zong de Jin Jang-groep, na de gebruikelijke dankwoorden haar groepslied, waarmee zij de avond besloten.

Wij wensen de Jin Jang-groep veel succes toe, gedurende de gehele opleiding.

Dit was podiumnieuws van :
Jac. Blijlevens.

RESTAURANT - FILOSOFIE

Tut, tut, jawel daar ondergingen we dan op 1 april (het was helaas geen grap) een ingrijpende verandering in het restaurant.

Na jarenlang op onze wenken bediend te zijn, moesten we het vanaf die dag allemaal zelf gaan doen en dat viel de eerste dagen om den drommel niet mee.

Een aantal van onze restaurant-filosofen.

O jé, ik heb geen drie losse guldens en waar hangen de automaten? Gelukkig, de eerste dagen werd je dat netjes gewezen, maar helaas moeten nieuwkomers nog steeds zoeken.

Och, nu ben ik een servet vergeten, dan maar even terug, tenslotte ben ik bij de soep toch nog niet aan de beurt.

Zo, dat heb ik, het was anders wel worstelen langs die wachtende rij. Dat laatste valt echter bij nader inzien wel mee, als iedereen een beetje doorscheept, dan gaat het vlug genoeg.

Natuurlijk moet je niet de pech hebben net voor een lege bak frites te komen, want dan kan het toch wel even tegen zitten.

Maar ja hoor, daar sta je dan na niets meer vergeten te zijn voor juffrouw Geerts, je geeft netjes je bonnetje af en daar loop je dan, heel voorzichtig, met je blaadje. Na over diverse hoofden gelaveerd te zijn, bereik je dan eindelijk een lege plek aan tafel.

EET SMAKELIJK !

Ja, dat ziet er weer heerlijk uit voor vandaag, zoals ook alle andere dagen. Want dat mag gezegd, onze koks zorgen altijd weer voor een zalige pot.

Dat de kwaliteit sinds 1 april niet meer zo, zo is, komt alleen maar door de tijd, dat het in de bakken bewaard blijft. En er zullen ook mensen zijn, die bijvoorbeeld geen tuinbonen lusten (zoals ook deze schrijfster), maar ook daar kan men in de keuken geen rekening mee houden.

Wat jammer is het nu, dat we na de soep eigenlijk al aan ons ijs moeten beginnen. Ja, je kunt het ook, zoals het hoort, aan het eind opeten, maar dan wordt het meer slurpen geblazen.

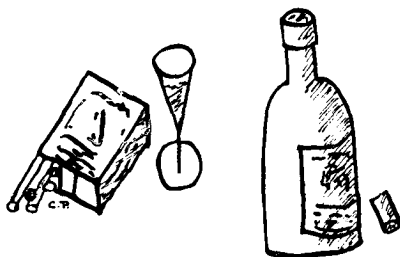
Poeh, poeh, dat zit er weer in voor deze dag. Nu alle vuile boel even sorteren in de bakken en weer aan het werk.

En ja, dit is dan ook bijna het einde van mijn filosofie over het nieuwe zelfbedieningssysteem in ons restaurant.

Misschien heb ik mij wat negatief geuit, helaas **kan** ik ook niet zo gelukkig zijn met dit nieuwe systeem. Vanzelfsprekend heeft het voor velen ook zijn positieve kanten, die er voor mij ook wel zijn, maar toch

Nu alles echter al een paar maanden op deze manier draait, is het misschien wel leuk, ook voor de mensen die hier dagelijks mee moeten werken zoals Civiele Dienst, Keuken, Restaurant-personeel, om eens wat meerdere reacties te horen. Ook ikzelf ben daar zeer benieuwd naar.

Een vreetzak.

C.I.C.I.A.M.S.

10e MONDIAAL CONGRES TE ROME

Onlangs vond in Rome het 10e mondiale C.I.C.I.A.M.S.-congres plaats in het Pallazi dei Congressi van het Eur congres-centrum.

Het C.I.C.I.A.M.S. is het Comité Internationale Catholique des Infirmières et Assistentes Medico Sociale, waarin Nederland door de K.U.V.V. vertegenwoordigd is.

Het congres werd geopend met een mis en een welkomstwoord door Mm. Marcelle Ordonez, de scheidende internationale presidente. Hierna werden de deelnemende landen aan elkaar voorgesteld.

Er waren ongeveer 4500 deelnemers uit 51 verschillende landen aanwezig. Dit was een indrukwekkende manifestatie, want waar verenig je zo gauw zoveel mensen uit zoveel verschillende landen. Bovendien zal je niet snel weer de kans krijgen eens met collega's uit b.v. Mexico of Zuid-Korea te spreken.

De eerste inleiding werd gehouden door Prof. Floriano Ghezzi, verbonden aan de Universiteit van Rome. De titel was : „Hoop en bedreiging voor de gezondheid der volkeren”. De inhoud beantwoordde wel aan de titel, maar het was wel te hoog gegrepen voor dit gezelschap; er was m.i. te weinig een link te leggen naar de praktijk.

De tweede lezing daarentegen, die gehouden werd door Dr. Emile Brou, minister van volksgezondheid te Abidjan (Ivoorkust), was veel praktischer gericht. Hij hechtte veel waarde aan het meespelen van het natuurlijk milieu van de patiënt tijdens de opname door menselijker benadering, het handhaven van de normale leefgewoonten voor zover als mogelijk in het ziekenhuis, informatie-verschaffing en integratie van de familie in de therapeutische behandeling. Goede communicatie is hierbij van essentieel belang.

De tweede dag was het woord aan Miss Dorothy Hall. De titel van haar inleiding was : „Ons beroep in het interdisciplinaire team ten dienste van de bevolking”. Deze was eigenlijk wel de meest interessante lezing. Ze sprak aan de hand van het volgende schema :

Voor een goede, adequate behandeling is teamwork nodig. De verpleegkundige moet leren werken in twee teams n.l. het interdisciplinaire team, gericht op de eigen discipline en het interdisciplinaire team, gericht op het samenwerken met andere behandelaars.

Het essentiële doel van samenwerken in het interdisciplinaire team is het welzijn van de patiënt. Vanuit deze basis kan gewerkt worden naar een betere inhoud van de verpleegkundige zorg en een beroepseigenheid. De verantwoordelijkheid, die dit met zich mee brengt, zal moeten blijken in alle activiteiten. De verpleegkundige zal moeten worden opgeleid om als teamlid náást de anderen te kunnen functioneren en bij verpleegkundige zorg zelf de leiding te nemen en deze te kunnen evalueren.

Miss Hall beklemtoonde ook de waarde van de actieve rol van de patiënt in de behandeling.

De derde dag gingen de gediplomeerde verpleegkundigen op diverse excursies, die wij, leerlingen helaas niet mee mochten maken. Voor de leerlingen werd er een inleiding gehouden door Mlle. Cambier, docente aan een school voor verpleegkundigen te Lille (Rijssel), Frankrijk. Grond van haar betoog was : „Wat kan de opleiding doen aan de ontpersoonlijking van de verpleegkundige zorg door de technische vooruitgang”.

Door een kritische houding t.o.v. je werk en te streven naar een beroepseigenheid, kan je je eigen identiteit vinden en je plaats in het interdisciplinaire team.

Uit verschillende landen kwamen daarna delegaties van leerlingen aan het woord, die het een en ander vertelden over hun opleiding zoals die op dat moment geregeld was en over de behoeften die zij hadden.

Het bleek dat met name de opleiding in de zuidelijke landen nog veel te wensen overliet, maar gemeenschappelijk met ons kwam wel naar voren de behoefte aan goede praktijkbegeleiding en de mogelijkheid tot meedenken en meepraten over het werk en de organisatie van het ziekenhuis.

Over het algemeen was het afbrekende kritiek, maar men stelde er geen alternatieven tegenover. Het leek net alsof iedereen het fout deed en zij alleen het goed zagen, maar ze vervulden geen actieve rol om een veranderingsproces op gang te brengen. De Nederlandse leerlingen wilden graag hierover discussiëren, maar daar werd geen gelegenheid voor gegeven.

Hierna werden alleen algemene onderwerpen aangesneden en helaas niets wat specifiek op de leerlingen-situatie betrekking had. Al met al was deze dag wel wat teleurstellend voor ons, hoewel we in persoonlijke gesprekken toch wel iets wijzer zijn geworden.

De vierde dag van het congres was een vrije dag voor de leerlingen, hetgeen door ons zeer betreurd werd, want wat we van onze gediplomeerde collega's hoorden, was zeer positief.

De vijfde en laatste dag werd begonnen met een mis in de St. Pieter en een audiëntie door de Paus erna.

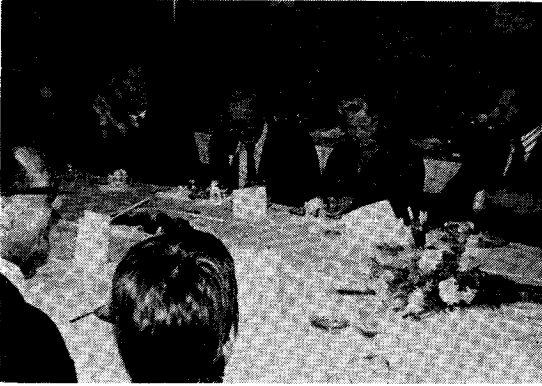
's Middags was de slotzitting en werd er verslag gegeven van de discussies van de vorige dag, het ontastte in een ware puinhoop, enerzijds vanwege de hitte, anderzijds vanwege de slechte simultaan-vertalingen die dag en het vertrek van telkens andere groepen. Verslagen konden die dag niet meer gegeven worden, maar die zouden nagestuurd worden, hetgeen tot op heden nog niet gebeurd is.

's Avonds was er een gala-bal in een grote villa op een heuvel even buiten Rome, waarbij verscheidene landen folkloristische zang- en dansstukken opvoerden.

Concluderend, kan ik zeggen, dat het alleen al vanwege de ervaring, zulk een evenement eens meegemaakt te hebben, de moeite waard was erheen te gaan, maar dat het rendement niet erg groot is.

Alda Rietveld.

AFSCHEID VAN DE HEER J. HOPSTAKEN

Op 1 november 1974 nam na een diensttijd van ruim 42 jaren de heer J. Hopstaken, schilder bij de technisch bouwkundige dienst, afscheid van ons ziekenhuis.

In 1932 trad hij in dienst bij de congregatie „Alles voor Allen” en werd in het Elisabeth Gasthuis op de Haagdijk te werk gesteld.

Sinds januari 1943 werkte hij in het Ignatius-ziekenhuis. Hij is hier een door allen gekende en gewaardeerde figuur, die niet alleen opgevallen is door vakmanschap op zijn werkterrein, maar die ook als mens zijn bijdrage aan de teamvorming binnen de dienst geleverd heeft.

De poging om de afscheidsdag voor hem en zijn gezin een onvergetelijke dag te maken is, gezien de reactie na afloop, ten volle geslaagd te noemen. Begonnen werd om 9.45 uur met een samenkomst met „eigen mensen”, de medewerkers van de technisch bouwkundige dienst, waar door het H.T.D. en zijn collega, de heer C. Hendriks, lovende woorden aan zijn adres geuit werden. Hierna volgde een grote huldiging waarbij achtereenvolgens door de heer J. van Dun (wethouder gemeente Breda), de heer L. Melcherts, de heer A. van der Made (waarnemend voorzitter bestuur Ignatius-ziekenhuis), Zr. Irmgardis (Algemeen overste van de Congregatie „Alles voor Allen”) en de heer J. de Graaf namens D.I.O. het woord gevoerd werd.

In al deze toespraken werd de heer Hopstaken bedolven onder welgemeende dankzeggingen voor hetgeen verricht werd en goede wensen voor de toekomst. Elke toespraak werd afgesloten met de overhandiging van een stoffelijke blijk van waardering.

Het hoogtepunt tijdens deze huldiging zal voor de heer Hopstaken ongetwijfeld de uitreiking van de bronzen medaille, behorend bij de Orde van Oranje Nassau, door de wethouder geweest zijn.

In een slotwoord dankte de heer Hopstaken allen voor de hem toegezwaaide lof.

Na een druk bezochte afscheidsreceptie van het personeel werd deze dag met een afscheidsdiner, aangeboden door de directie aan de heer Hopstaken en zijn gezin, besloten.

Wij hopen dat de heer Hopstaken samen met zijn echtgenote en kinderen, nog vele jaren in een blakende gezondheid van zijn pensioen mag genieten.

W. V.

ZILVEREN DIENSTJUBILEUM

Onze Jo temidden van geschenken die zij ontving ter gelegenheid van haar 25-jarig jubileum.

Op 7 november 1949 kwam Meijuffrouw J. de Laat als huishoudelijk medewerkster in dienst van het Ignatius-ziekenhuis. Aanvankelijk werkte zij in de toenmalige wasserij, maar spoedig verhuisde zij naar de groentekeuken, waar zij, hard werkende, 19 jaar volmaakte. Toen de groentekeuken werd opgeheven, werd Jo overgeplaatst naar de centrale keuken, waar zij sinds die datum een begrip is geworden.

Op 7 november 1974 was het haar feest, dat begon met een bijeenkomst van het gehele keukenpersoneel, waarbij haar, na een speech van de chefkok, een cadeau, in de vorm van een horloge, werd overhandigd.

Om 10.30 uur kwamen haar broers en zusters haar feliciteren en ook van hen kwamen mooie cadeaus. De heer Mallens sprak namens de directie een warm woord van waardering uit voor zovele jaren trouwe dienst en haar prestaties. Hij liet zijn felicitaties vergezeld gaan van een gesloten couvert. Ook DIO gaf acte de présence in de persoon van de heer Bastiaansen met ook felicitaties en cadeau.

Op de daarop volgende receptie waren er velen van alle mogelijke disciplines, die mej. de Laat hun gelukwensen kwamen aanbieden en dat overweldigde haar. Veel gelukwensen gingen gepaard met een cadeau. Na de receptie bleef een stralende Jo achter, zo zichtbaar verheugd, dat daardoor ook de stemming 100% was. Ze had al die belangstelling niet verwacht.

Na een gezellig apéritief zat de jubilarisse met familie en enkele genodigden aan voor een voortreffelijk verzorgd diner, waarmee het officiële gedeelte van deze dag werd afgesloten.

Een gezellig onderonsje tijdens de receptie.

Mej. de Laat heeft mij, na afloop, gevraagd om op deze manier, via deze weg iedereen die eraan heeft meegewerkt deze dag voor haar onvergetelijk te maken, allerhartelijkst te danken en niet in de laatste plaats allen, die hun belangstelling hebben getoond.

Zij heeft van de gehele dag intens genoten, maar ze had het dan ook wel verdiend.

J. Sebregts.

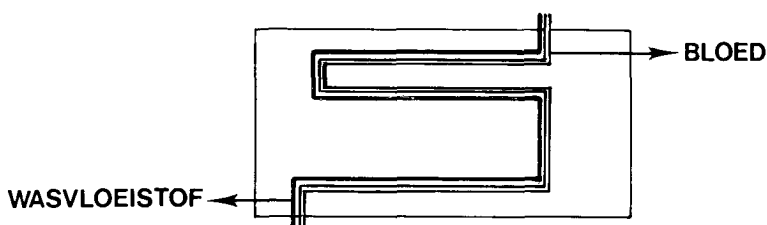
HET KUNSTNIERCENTRUM

Een nieuwe afdeling in het Ignatius-ziekenhuis

Omdat de haemodialyse nog een erg onbekend begrip is voor velen, leek het ons nuttig er iets eenvoudigs over te schrijven.

Het principe is de menselijke nier te vervangen door een kunstnier, die in feite precies dezelfde werking heeft, n.l. het filtreren van bloed dat tot stand komt door het volgende: De kunstnier bevat membranen waartussen het bloed en de wasvloeistof gescheiden lopen.

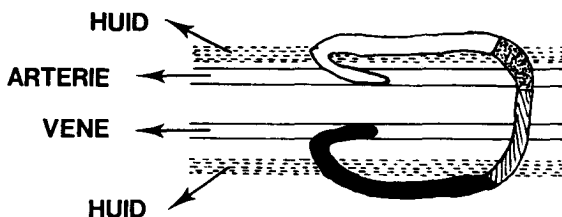
Doordat dezelfde opgeloste stoffen in de wasvloeistof lager zijn dan de oplossing in het bloed, zal er diffusie plaatsvinden. De wasvloeistof die de nier verlaat, heeft dus een hogere concentratie aan afvalstoffen dan als hij de nier binnenkomt. Bij het bloed is dit juist andersom. Deze heeft een hogere waarde als het de nier binnenkomt en een lagere waarde als het de nier verlaat. Er wordt steeds nieuwe wasvloeistof aangevoerd, die de afvalstoffen afvoert.

Onze mensen spoelen 2 x in de week gedurende 8 uur. Zij komen dus 's morgens en gaan 's avonds weer naar huis.

Nu zult U zich afvragen hoe de kunstnier aangesloten wordt, want tenslotte nemen de patiënten die niet mee naar huis.

Er zijn 2 manieren van aansluiten:

1. **De uitwendige shunt:** er wordt chirurgisch een slangetje in een arterie in het been of arm gebracht en ook een in een vene. Deze 2 slangetjes worden buiten het lichaam aan elkaar gekoppeld en daarmee gaat de patiënt naar huis.

Als de patiënt moet spoelen, worden die twee slangetjes losgekoppeld en aan de kunstnier aangesloten. De arteriële verbinding is de aanvoer naar de kunstnier. De veneuze verbinding is de afvoer van de kunstnier naar de patiënt.

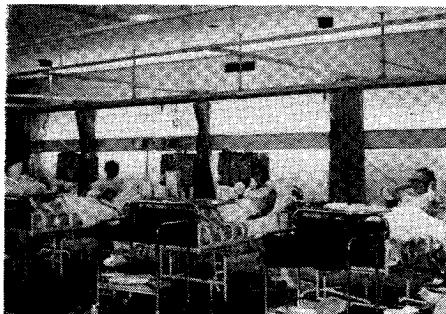
2. **Een inwendige shunt aanleggen oftewel in cimino.** In de onderarm wordt chirurgisch een verbinding gemaakt tussen de arterie en vene. Aan de buitenkant van het lichaam is niets te zien, alleen een litteken. Omdat de venen met arterieel bloed gevuld worden en ook een grotere druk krijgen, zwellen deze op. In die vaten worden nu de patiënten geprikt als ze spoelen: Twee naalden, een arteriële en een veneuze en dat wordt weer op het systeem van de kunstnier aangesloten.

Deze uitleg is nog maar een heel klein deel van het geheel. Er komen nog vele andere dingen bij. De patiënten moeten zich streng aan hun dieet houden. Hun vochtbeperking kan gecontroleerd worden door het gewicht. Via de kunstnier kan vocht onttrokken worden of bijgegeven.

Of het dieet goed gehouden is, is meteen te merken aan de uitslagen van het bloed, dat bij het aansluiten afgenomen wordt.

Een zeer belangrijk deel is de psychische begeleiding. De patiënten leven altijd met een zekere stress. D.m.v. machines en kunstgrepen kunnen ze blijven leven. Van die machine e.d. komen ze alleen af als ze getransplanteerd worden.

Voor mensen, die belangstelling hebben voor onze afdeling, zouden we willen vragen te wachten tot november. Dan houden wij een open dag. Maar hiervan zal nog wel nader bericht komen. Men zegt wel: „Hoe meer zielen, hoe meer vreugd”, maar omdat wij met een vergroot infectiegevaar zitten, willen wij U vragen onze afdeling nu niet te bezoeken, want het is beter te voorkomen dan genezen.

Tot ziens in ons dialysecentrum tijdens de open dag.

Groetjes van de nephrofieltjes.

LEERLINGENRAAD

Woensdag 12 juni 1974 is er een leerlingenraad opgericht in het Ignatius-ziekenhuis.

Zij stelt zich ten doel :

Het behartigen van de specifieke belangen van de leerling-verpleegkundigen in het Ignatius-ziekenhuis. Zij beschouwt zich als contact- en overlegorgaan tussen directie en hoofden van dienst enerzijds en de leerling-verpleegkundigen anderzijds.

VOORGESCHIEDENIS

In juni 1973 hield de lesgroep Juventa een discussieavond over de onderwerpen : begeleiding, beoordeling, teamwork en planning.

Op die avond is men begonnen een werkgroep op te richten ter voorbereiding voor een leerlingenraad.

Aanvankelijk vlotte het niet zo best, door o.a. te weinig motivatie en onwetendheid over juiste aanpak. Na een gesprek met dhr. Vissers (hoofd personeelszaken) kreeg de werkgroep echter weer een stimulans. Later, toen ook dhr. Melcherts, (directeur patiëntenzorg) gehoord was, begon de groep nog beter te functioneren. Hij gaf de groep namelijk positieve kritiek en suggesties.

Hierna werden in de lesgroepen verkiezingen gehouden. Er moesten in iedere groep twee afgevaardigden gekozen worden, die in de leerlingenraad zitting zouden nemen.

Woensdag 12 juni 1974 werd de raad officieel „geïnstalleerd”. Op deze avond waren aanwezig : leerlingen, hoofden van dienst en belangstellenden. Er werd gesproken over het functioneren van leerlingenraden, door dhr. van Issum, die daar een werkstuk aan had gewijd. Hierna hield dhr. Wasman nog een korte lezing.

Eén van de leden van de leerlingenraad hield een inleiding en later werden er vragen gesteld en beantwoord.

Het enige bedroevende op de avond was de wel zeer slechte opkomst van de leerlingen zelf.

Om nu ook deze „achterban” te bereiken werd besloten enige problemen aan te pakken. Deze problemen waren :

**Beoordelingen;
V.K. diensten;
Nachtdiensten.**

Vanaf de oprichtingsdatum is er hard gewerkt; tweemaal per maand werd er vergaderd. Er werd een **voorlopige** voorzitter, een sekretarise en een penningmeester gekozen.

Wat is er in die korte tijd allemaal gebeurd ?

- Er werd afgesproken wie verslagen toegezonden zouden krijgen.
- Er werd een begroting opgesteld en aan de direktie voorgelegd.
- Er werd een kamer in de flat toegezegd voor het verkrijgen van informatie en het plaatsen van een archiefkast.
- Er kwam een speciale brievenbus bij de lounge, nr. 103.
- De leerlingenraad stelde zich officieel aan de direktie voor.
- De raad heeft verschillende kontakten gehad met o.a. dhr. Melcherts, zr. Bouvy, dhr. Vissers, dhr. v. d. Hoogen, dhr. Demarbaix, e.a.

Hieruit blijkt, dat de leerlingenraad als overlegorgaan volledig is geaccepteerd.

Opmerkelijk feit is, dat er weinig afwezig waren tijdens de afgelopen vergaderingen.

Voor de V.K. dienst werd in overleg met o.a. Zr. Stecher (hoofd afd. 14) een alternatieve dienst gevonden, waarmee men per 1 oktober is gestart. In de nachtdienst bleek, dat er 5¼ uur te lang werd gewerkt; dit is per 1 oktober gekompenseerd in vrije tijd. Dit resultaat kwam tot stand in overleg met Zr. Bouvy en dhr. Vissers enerzijds en de leerlingenraad anderzijds.

Beoordeling : De leerlingenraad heeft een kommissie in het leven geroepen, die dit probleem nader bestudeert. Deze kommissie is van mening, dat beoordeling niet los mag worden gezien van begeleiding.

De O.R. heeft toegezegd, dat er nauwkeuriger op toegezien zal worden, dat er steeds drie leerlingen zitting hebben in dit orgaan.

De vergaderingen van de leerlingenraad zijn openbaar en iedereen is welkom. Ze worden gehouden in de 2e huiskamer van de school.

Suggesties, klachten en opmerkingen zijn altijd welkom via postvak nr. 103 bij de lounge.

NABESCHOUWING :

Nu we terugblikken op de maanden dat de leerlingenraad bestaat, blijkt dat de raad opgenomen is in de funktionering van de Stichting Ignatiusziekenhuis en al enige belangrijke resultaten heeft bereikt en hopelijk nog bereiken zal.

Wij willen hierbij al diegenen bedanken, die ons deze goede start mogelijk hebben gemaakt.

We hopen dat deze samenwerking zal blijven bestaan; dan zien we de toekomst met vertrouwen tegemoet.

Namens de leerlingenraad :

Jaap van Omme,
Toine van Dorst.

WIJ LAZEN

VOOR

U:

IN DE VOLKSKRANT

Een onderzoek van de Consumentenbond naar de gang van zaken in de Nederlandse polikliniek heeft uitgewezen dat 90% van het publiek dat zo'n inrichting bezoekt de behandelende geneesheer aardig vindt. Op elke honderd patiënten hebben er zes wat aan te merken en treffen we drie chagrijnen die de dokter niet mogen lijden.

De kliniek als zodanig, leert de enquête, laat veel te wensen over: het regent klachten over volle wachtkamers en te lange wachttijden, gebrek aan een kinderspeelplaats, afwezigheid van koffie en frisdrank en tekortschietende kwaliteit van de voorhanden lektuur.

Voorals dat laatste kan ik goed meevoelen; de bijdetijdste arts bij wie ik ooit heb zitten wachten had de Autokampioen van februari 1973 op zijn leestafel.

De grote verrassing van het Bondsonderzoek vind ik overigens de uitdrukkelijke vermelding van het feit, dat de zuiver medische behandeling **buiten beschouwing** is gelaten!

Wij vinden in overgrote meerderheid de dokter dus niet aardig omdat hij de virus in één oogopslag ontdekt en vervolgens met één prik of pil onschadelijk maakt, maar omdat hij - tja, wat eigenlijk is: „aardig” is.

Een raar soort criterium en niks voor de Consumentenbond, waar ze anders altijd heel streng en objectief een Sony met een Philips, of een valhelm vergelijken zonder zich er ooit om te bekommeren of de fabrikant onder wiens naam ik wél of niet een hersenschudding kan krijgen een innemend type is of een nurks. Wat is trouwens aardig?

Als ik na anderhalf uur in een boordevolle wachtkamer zonder koffie of een zandbak voor m'n zoontje maar wél met een zere vinger uit een beduimelde Panorama heb begrepen dat de oorlog in Korea is afgelopen - en ik word eindelijk binnengelaten bij een heer in een witte jas die de pretentie heeft mij van m'n pijn te kunnen afhelpen, ben ik gauw geneigd 'm een schat te vinden. Maar ook nooit weer zó ontzettend aardig dat ik de opwelling zou voelen nog 's bij hem langs te gaan als me niks mankeerde - ik bedoel: je moet in beginsel **ziek** zijn om met een dokter te sympathiseren. En dan nog.

Is de „aardigheid” van een dokter anders, specialer, onderzoekswaardiger dan de aardigheid van een loodgieter - om 's iemand te noemen op wie je ook altijd moet wachten en die aan lektuur zelden méér aanbiedt dan een oud Parool waar z'n brood in heeft gezeten? Al zou ik 'm **haten** - als de kraan na afloop maar niet meer lekt.

Het blijft eigenaardig, met medici. Het ligt voor een deel natuurlijk aan henzelf, maar kennelijk voor minstens 90% ook aan ons - aan onze eigendunk, waarschijnlijk, als gevolg waarvan we geloven dat een blindedarm iets belangrijkers is dan een tussenpijp en een dokter dus hoger dan een gasfitter. En tenslotte ligt het aan de Consumentenbond - een mooi instituut hoor je altijd, maar als ze nou binnenkort met een enquête komen over schemerlampen waarbij de zuiver verlichtingstechnische hoedanigheden buiten beschouwing worden gelaten, zal er toch eens een diepgaand onderzoek naar moeten worden ingesteld.

UIT HET STADSBLED

VAN KUNSTNIER TOT PACEMAKER

Technische verworvenheden hebben de geneeskunde steeds gediend en beïnvloed, evenals vaak de kennis en de ideeën van de medicus de technicus hebben geïnspireerd. Van

de vele medische hulptechnieken die de laatste eeuw en met name ook de laatste tientallen jaren zijn ontwikkeld, geeft de tentoonstelling „Gezondheid en medische techniek” in het Rijksmuseum voor de Geschiedenis der Natuurwetenschappen, Steenstraat 1a in Leiden, een interessant beeld.

In dat museum is van 11 oktober tot en met 19 januari 1975 de ontwikkeling van kunstnier, röntgenapparatuur, cardiograaf, cystoscoop en pacemaker te zien. Het oudste apparaat, de cystoscoop werd omstreeks 1877 ontwikkeld; het jongste, de pacemaker, in de jaren vijftig van deze eeuw.

De tentoonstelling is samengesteld door G. Gaikhorst, secretaris van het Nederlands Electrotechnisch Comité, in samenwerking met mevrouw M. Houben-Fournier, conservator van de medische afdeling van het Rijksmuseum voor de Geschiedenis der Natuurwetenschappen.

Het museum is dagelijks geopend van 10.00 tot 16.00 uur. Op zondag van 13.00 tot 16.00 uur.

MIKRO SPOTJES

Onder deze naam willen wij als Personeelsadministratie U periodiek een aantal zaken onder ogen brengen, die zowel voor U als personeelslid als voor ons als administratie erg belangrijk zijn, maar die door de dagelijkse besommingen vaak in het vergeetboek raken.

U wilt wel zo vriendelijk zijn om wanneer een van de onderstaande punten op U van toepassing is, dit ons zo spoedig mogelijk te melden.

(Personeelsadministratie, kamer 30, 1e etage van de Verpleegstersflat, toestel 2115).

- 1) Wist U, dat wanneer uw adres verandert, wij dit graag willen weten? (eventueel met telefoonnummer).
- 2) Wist U, dat wanneer U in het huwelijk treedt, wij hier erg graag van op de hoogte zijn?
- 3) Ook wanneer uw gezin verrijkt wordt met een baby of wanneer een van uw kinderen 16 jaar wordt en niet meer studeert, moeten wij als administratie dit weten.
- 4) Wanneer uw zoon of dochter ouder wordt dan 16 jaar maar onder de leeftijd van 27 jaar blijft en studeert, vertelt U ons dit dan even? (ook als de **studie buitenshuis gedaan wordt**).
- 5) Op het moment (dit geldt dan alleen voor personeelsleden met een salaris dat ligt boven de ziekenfondsgrens en die volledig bij Delta Lloyd verzekerd zijn) waarop uw zoon of dochter als zij of hij 18 jaar wordt, verandert de premie.
U bent ongetwijfeld genegen, ons dit even door te geven?
- 6) Wanneer U de leeftijd van 35 jaar bereikt en ongehuwd bent, mogen wij dit even weten?

Bovenstaande punten zijn voor U in verband met kinderbijslag en belasting belangrijk, maar ook voor ons als administratie om te komen tot een juiste handelwijze ten opzichte van uw salaris en kinderbijslag.

Mogen wij op uw medewerking rekenen?

Personeelsadministratie.

MEDEDELINGEN

Van de Nationale Ziekenhuisraad ontvingen wij het advies, om de Nationale Bevrijdingsdag van 5 mei 1975, als een nationale feestdag te beschouwen.

De directie heeft besloten om konform dit advies, 5 mei 1975 als een vrije dag met behoud van loon aan te merken. Voor hen die in wisseldiensten werken, wordt in dit geval het aantal verlofdagen vermeerderd met één.

De directie.

Hierbij delen wij U mede, dat vanaf maandag 11 november 1974 alle vakatures in de verpleegkundige dienst, waarvoor wij een advertentie in één van de dagbladen of vaktijdschriften plaatsen, ook kenbaar gemaakt worden via het prikbord bij de lounge.

Zr. M. L. W. Bouvy.

HET

DR. WEGGEMAN voetbaltoernooi

1974

dat dit jaar door D.I.O. werd georganiseerd en wel op 17 augustus j.l., op de sportvelden van de voetbalvereniging „De Baronie”.

Rond 10.15 uur arriveerden al de eerste elftallen, die deel uit zouden gaan maken van dit toernooi.

Met toestemming van Dr. Weggeman, werd dit jaar voor het eerst het elftallenbestand uitgebreid van 7 naar 9.

Naast het sportieve element, moet men het weer toch ook mee hebben, om tot een wel-slagen van een dergelijk toernooi te komen.

We kunnen nu zeggen, dat deze twee in grote mate aanwezig waren, zodat we terug kunnen zien op een geweldig toernooi, dat uitblonk door zijn sportiviteit.

Langs de lijnen hoorde ik onze voorzitter zeggen, dat het niet netjes stond om als organiserende vereniging met de wisselbeker naar huis te gaan.

Hij zou al gauw merken dat dat ook niet zo zou zijn, want de twee nieuwkomers (Diaconessen en Hooghuis) beschikten over zeer goede elftallen. Hetgeen verder in het toernooi goed te bemerken was, want het Diaconessen zou tijdens dit toernooi van de 5 wedstrijden er 4 winnen. Terwijl Hooghuis van de 4 wedstrijden er 2 won en 2 gelijk speelde. Zo ziet u, dat de twee nieuwkomers in dit toernooi het nodige roet in het eten gooiden.

Het toernooi werd gespeeld in twee poule's, bestaande uit een van 4 en een van 5 elftallen, waardoor de ene groep een wedstrijd meer moest spelen dan de andere groep. Elke wedstrijd bestond uit een speeltijd van 2 x 15 minuten en er werd op twee velden gespeeld. Het zou een wonder zijn wanneer een dergelijk toernooi tot op de minuut af zou uitkomen op het tijdschema, maar met een verschil van 20 minuten konden we om 16.45 uur toch beginnen met de finale-wedstrijden.

Voor de 5e en 6e plaats speelde het Ignatius tegen de plaatselijke concurrent het Laurens, hetgeen zou eindigen met een 1-0 overwinning.

Voor de 3e en 4e plaats speelde Hooghuis tegen Lievensberg, hetgeen beslist werd door penaltys in het voordeel van Hooghuis.

De grote finale ging tussen Vrederust en het Diaconessen, waarbij het Diaconessen de eerste verloren wedstrijd, zij het met 0-1 moest incasseren.

Hierdoor ging de Dr. Weggeman-wisselbeker voor een jaar naar Vrederust toe.

Dit alles werd vanaf het begin gade geslagen door de naamdrager van dit toernooi, want Dr. Weggeman kon genieten van een naar hem genoemd fijn toernooi.

Maar zoals men zegt: „Eind goed alles goed”, werd dit toernooi besloten met een nasitafel, die D.I.O. na afloop aanbood aan alle spelers met de daarbij behorende personen. Waarbij ik en velen met mij nogmaals dank zeggen aan ons team van koks, dat naast de medewerking van de civiele dienst zorgde voor een enorme goede nasitafel. Waarbij ik de uitdrukking zou willen gebruiken, „dat is geen eten, maar dat was vre . . . selijk lekker”.

Naast dit eten werden de nodige woordjes van dank uitgesproken door onze voorzitter, die al diegenen dankte voor hun bijdragen tot het slagen van dit toernooi, waarna hij

het woord gaf aan Dr. Weggeman, die op het voorafgaande nogmaals het dankwoord sprak aan D.I.O., voor de geweldige organisatie van dit toernooi en daarna de door hem beschikbaar gestelde beker uitreikte aan Vrederust.

Ook reikte hij de door D.I.O. aangeboden 9 bekertjes uit, met de daarbij passende woorden. Toch wil ik naast de vele dankwoorden die die avond gevallen zijn, in het bijzonder twee personen nogmaals dank zeggen voor de perfecte organisatie van dit toernooi, en wel dhr. E. Dhaenens en dhr. W. van Dongen, die deze moeilijke taak op zich hadden genomen. En al zag ik, gezien ons ledental, helaas weinig leden op het veld, toch ben ik van mening dat dit toernooi voor een herhaling vatbaar is en wens het volgende team dat het volgende toernooi moet gaan organiseren, veel succes toe.

Jac. Blijlevens.

DROPPING MET D.I.O.

Het begint zo langzamerhand traditie te worden dat D.I.O. tegen het einde van het jaar een grootscheepse dropping organiseert met daaraan verbonden een gezellig droppingsfeest.

Dit jaar hadden zich maar liefst 150 wandelaars aangemeld met de bedoeling zich door D.I.O. in het ongewisse te laten storten, met het risico van een nachtelijke omzwerving van vele uren in de duistere omgeving van Breda.

Toen het dan zover was dat de wandelaars ingescheept werden in de geblindeerde bussen, bleek dat er ongeveer 100 wandelaars waren komen opdagen; 50 D.I.O.-leden hadden het achteraf kennelijk toch te angstig gevonden. De anderen lieten zich echter gedwee naar de plaats van onbekende bestemming voeren.

In het begin, als de bussen nog maar pas rijden weet je ongeveer wel in welke richting je gaat; van lieverlee raak je in zo'n geblindeerde bus echter alle gevoel voor richting kwijt. De meningen waar de bus zich bevond, liepen ook sterk uiteen; terwijl de één ervan overtuigd was dat de bus opweg was richting Etten-Leur, meende een ander echter te weten dat hij in de richting van Rijen vervoerd werd.

Kortom, niemand wist waar we naar toe gingen, iedere minuut dat we langer in de bus zaten, voelden we ons meer overgeleverd aan het erbarmen van D.I.O. Dit werd nog erger toen de bus de verharde weg verliet en de wandelaars door zware schokken en stoten gewaar werden, dat zij zich op zwaar terrein bevonden.

... In spanning afwachting in een geblindeerde bus.

Eindelijk stopte de bus en werden de deuren open gegooid.

Voor ons lag een obscuur schuurtje midden in een donker en nat bos. Met als enig oriëntatiepunt een kil schijnende volle maan werden de eerste schreden gezet in de richting waar vermoed werd dat op het eindpunt een bord heerlijke erwtensoep stond te wachten.

Dankzij de maan had men er snel een tweede oriëntatiepunt bij; in de verte kon men flauw onderscheiden een door het riet omgeven ven. Bij dit ven aangekomen herkenden enkele gedropten in dit watertje het bekende Patersven in de omgeving van Strijbeek. Het was nu niet moeilijk meer om de grote weg van Strijbeek naar Ulvenhout te zoeken. Hoewel, sommigen meenden dat de kortste weg via een ruiterspad liep (en kwamen bedrogen uit), terwijl een enkeling in zijn haast deze grote weg te bereiken een sloot niet gezien had en tot aan zijn middel daarin terecht kwam.

Eenmaal aangekomen op de weg Strijbeek-Ulvenhout ontaardde de dropping in een ware wandelrace: D.I.O. had immers voor degene, die het eerste binnenkwam, aantrekkelijke prijzen ter beschikking gesteld.

Op dit punt moeten wij toch enige kritiek leveren op D.I.O.:

Door degene te honoreren die het eerste binnenkomt, ontstaat er een ware wegrace. In de volgende jaren zou D.I.O. er goed aan doen om prijzen weg te geven voor meer originele prestaties. Maar goed, onze groep deed het rustig aan en kon genieten van de geweldige natuur, de frisse lucht en een vrolijke wandeling.

Binnengekomen stond er een heerlijk bord erwtensoep te wachten, een grandioos produkt van onze eigen keuken.

Na een aarzelend begin werd het een zeer gezellige avond waar volop gedanst werd en een stevige borrel of glas bier geschonken werd. Eén wapenfeit dient nog vermeld te worden; terwijl door de kwaliteit van de erwtensoep de meeste dropping deelnemers aan één bord ruim voldoende hadden, presteerde één van de deelnemers het om zeven van deze borden naar binnen te werken, voorwaar geen kleine prestatie. Alleen nam iedereen zich voor deze wandelaar de week daarop om begrijpelijke redenen zoveel mogelijk uit zijn omgeving te blijven.

Al met al moet gezegd worden, dat het een grandioze avond geworden is en zijn wij weer dank verschuldigd aan ons aller D.I.O.

Bedankt D.I.O. en tot volgend jaar.
Een gedropte.

Klaar voor een lange onzekere tocht.

AAN ALLE FOTO-ENTHOUSIASTELINGEN

In de vorige Singel hebben wij onze vakantie-fotowedstrijd aangekondigd: Iedere medewerk(st)er van het ziekenhuis kon bij de leden van de fotoklub van D.I.O. drie van zijn mooiste, meest artistieke of grappigste foto's inleveren en aldus meedingen naar de prachtige prijzen, die D.I.O. voor deze wedstrijd ter beschikking heeft gesteld. Alle foto's of dia's zouden bovendien geheel kosteloos uitvergroot worden op briefkaart-formaat (zwart-wit) en na de wedstrijd aan U worden teruggegeven.

De inschrijving staat nu reeds enkele maanden open en tot onze spijt moeten wij constateren dat de animo erg klein is; welgeteld 3 medewerk(st)ers hebben tot nu toe hun foto's ingestuurd. Zijn er dan zo weinig mensen met een foto-toestel?

Daarom vestigen wij nogmaals, door dit artikeltje, uw aandacht op onze foto-wedstrijd; wij hebben de inschrijving namelijk verlengd tot 1 januari 1975.

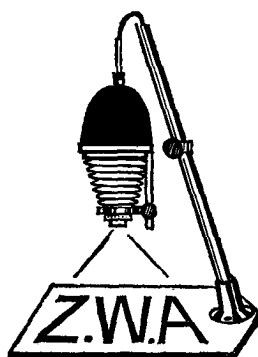
Indien er op dat moment 20 of meer personen hun foto's hebben ingezonden zal tot jurering worden overgegaan.

Mocht het zijn dat wij minder dan 20 inzendingen binnen krijgen, dan is er naar onze mening geen sprake meer van een wedstrijd en zullen wij dit alles niet door laten gaan.

Wij hopen echter, en dat weten wij haast wel zeker, dat er in het ziekenhuis nog zoveel enthousiasme bestaat, dat wij dit aantal van 20 ruimschoots te boven zullen gaan.

Hieronder volgen nog eens de plaatsen waar U uw foto's kunt inleveren:

- Centrale keuken (de heren J. v. d. Pol en L. Marcellis);
- Receptie hoofdingang (dhr. C. Poppelaars);
- Afdeling personeelszaken;
- Nucleaire Geneeskunde (mej. C. Jansen).

Mocht U advies nodig hebben op foto- of filmgebied, zijn er foto's die U graag afgedrukt of vergroot wilt zien, kortom voor alle fotowerk dus ook de bijbestellingen van foto's die in D.I.O.- of ziekenhuisverband zijn gemaakt, kunt U terecht:

iedere maandag- en donderdagavond
van 19.30—22.30 uur

bij de leden van de Z.W.A. in de kelder.

EEN VROLIJKE AVOND!

Een vrolijke avond op komst voor patiënten en ieder belangstellende !!

Op korte termijn, nog voor het einde van het jaar, hoopt een groep jongelui werkzaam in dit ziekenhuis, U, patiënten en andere belangstellenden, een vrolijke avond te bezorgen.

Wat er precies gaat gebeuren op die avond staat nog niet helemaal vast, maar zeker is dat er veel gezongen zal worden.

Zodra er over deze avond meer bekend is (juiste datum, plaats en tijd etc.) zult U via de Singel en door aanplakbiljetten in het ziekenhuis op de hoogte worden gebracht.

PERSONALIA

WIJ VERWELKOMEN

Mevr. J. Mertens-v. d. Berg Kunstnierec.
Mej. Y. Broeders Röntgen
Mej. C. v. d. Burg Kunstnierec.
Mej. A. v. Dessel Röntgen
Mej. T. Dunk 01
Mej. W. v. Emmerik Poli Interne Gen.k.
Mevr. H. de Winter-v. Endhoven
Polikln. Pat. Reg.
Mej. A. v. Hooff 12
Mej. M. v. Hooff 03
Dhr. H. Levy Civ. Dnst.
Mej. Z. Mion Röntgen
Mej. A. Oerlemans Centr. Ster.
Mevr. E. Bicknese-Rademaker Med. Bibl.
Mevr. Daniëls-Rosario (D.) 08
Mevr. Burger-Schellekens 01
Dhr. C. Schrauwen Portiersl.
Mevr. W. Bouw-Schreuders Poli Card.
Mej. M. v. Seeters Poli. Chir.
Mej. C. Smolders Centr. Ster.
Mej. I. Verkaaik Klin. Pat. Reg.
Mej. C. Antonissen 01
Mej. C. Back Pré-Klin. L.L.
Mej. C. Bastiaansen 16/17
Mej. A. Blaakman Pré-Klin. L.L.
Mej. J. v. d. Bosch Pré-Klin. L.L.
Mej. J. Buster Pré-Klin. L.L.
Mej. A. Diepstraten 06/07
Dhr. W. Dilven Pré-Klin. L.L.
Mej. C. Doms Pré-Klin. L.L.
Mevr. C. Suijkers-v. Dongen 22
Mej. H. v. Dun Pré-Klin. L.L.
Mej. v. Eekelen Pré-Klin. L.L.
Mej. M. Emmelot Pré-Klin. L.L.

Mej. J. Mej. A. Faber Pré-Klin. L.L.
Mej. J. Faes Pré-Klin. L.L.
Mevr. M. de Wijs-v. Gerwen 02
Mej. P. Gladdines Poli. Chir.
Mej. B. v. d. Goorbergh Pré-Klin. L.L.
Mej. J. de Gouw Pré-Klin. L.L.
Mej. M. v. Gulp Pré-Klin. L.L.
Mej. I. Keulers Pré-Klin. L.L.
Dhr. M. Kloet Pré-Klin. L.L.
Mej. L. Kocken Pré-Klin. L.L.
Mej. F. Krijnen Pré-Klin. L.L.
Mej. A. v. Kuijk Pré-Klin. L.L.
Dhr. M. Kuippers Leerl. 2e jrs.
Mej. M. v. d. Lande Pré-Klin. L.L.
Dhr. G. Leynen O.K.
Mej. B. Menzing 02
Mej. M. Mol Pré-Klin. L.L.
Mevr. M. Brouwer-Molhoek Opleiding
Mej. C. Nihot Pré-Klin. L.L.
Mej. G. de Nijs Pré-Klin. L.L.
Mej. M. Oerlemans 06/07
Mej. C. den Ouden Pré-Klin. L.L.
Mej. C. Peers Pré-Klin. L.L.
Mej. J. Pepperman 12
Mej. J. Prinse Pré-Klin. L.L.
Mej. O. v. Rooij Path. Lab.
Mej. M. Schellekens 01
Mej. H. Siemons Pré-Klin. L.L.
Mej. A. Sinninghe Hfd. Adm.
Mevr. A. Wijnveldt-Sonderman 01
Mej. M. Stoffelen Pré-Klin. L.L.
Mej. M. v. d. Velde Hfd. Adm.
Mej. A. Vermeeren Pré-Klin. L.L.
Mej. E. Verstijnen Pré-Klin. L.L.
Mej. P. v. Vugt Poli. Interne Gen. K.
Mej. A. v. d. Wulp Pré-Klin. L.L.
Dhr. A. Zijnmans Röntgen
Mej. E. Werther 06/07
Mej. C. Boeren Centrale Keuken

HUWELIJKEN

- 9— 8—1974 Dhr. H. van Vree (Mag.) met Mej. G. Keeris.
15— 8—1974 Mej. B. de Jongh (12) met Dhr. H. Hartmann.
26— 8—1974 Mej. T. Colsters (08) met Dhr. E. Kotrotsos.
6— 9—1974 Mej. M. v. d. Velden (08) met Dhr. B. van Zon (03).
21— 9—1974 Mej. A. Werps (O.K.) met Dhr. H. Ribbens.
26— 9—1974 Mej. A. Visser (11) met Dhr. J. Govaarts.
4—10—1974 Mej. L. Zom (Mondheelk.) met Dhr. H. Visser.
11—10—1974 Mej. C. van Nispen (08) met Dhr. H. Klein.
1—11—1974 Mej. T. de Swart (10) met Dhr. A. van Laarhoven.
8—11—1974 Mej. L. Doggen (12) met Dhr. R. Vissers.
8—11—1974 Mej. M. Zuidhof (Path. Lab.) met Dhr. R. Corijn.
15—11—1974 Mej. L. Wullems (Path. Lab.) met Dhr. M. d. Graauw.

GEBOREN

- Mieke, dochter van Dhr. en Mevr. Roelands.
Jikke, dochter van Dhr. en Mevr. Friederichs-van Berlo.
Ulrich, zoon van Dhr. en Mevr. Wijnaldum-de Wit.
Rolf, zoon van Dhr. en Mevr. Smolders-Ansems.
Jochem, zoon van Dhr. en Mevr. Lievens.
Vincent, zoon van Dhr. en Mevr. Wiegerinck.
Maaïke, dochter van Dhr. en Mevr. Klaverdijk-Huysmans.
Brendan, zoon van Dhr. en Mevr. Theunissen-Hegeman.
Bram, zoon van Dhr. en Mevr. Vogelpoel-Gomes.
Jetty, dochter van Dhr. en Mevr. van Campenhout-Nuiten.
Mariëlla, dochter van Dhr. en Mevr. Eelants.

WIJ FELICITEREN

MET BEHALEN DIPLOMA ZIEKENVERPLEGING - A

Mej. I. Ballemans	Mevr. M. Thielen-Huinen
Mej. T. Brankaert	Mej. A. Schiks
Mej. M. Buys	Mej. T. de Swart
Mej. M. van Cauwenberg	Mej. E. Visser
Mej. J. Engelhart	Dhr. F. Eikhout
Mej. A. van Gils	Dhr. W. Habraken
Mej. B. van Herp	Dhr. Ch. Martens
Mej. S. Hoying	

WIJ FELICITEREN

MET HET BEHALEN VAN DE KINDERAANTEKENING

Mej. L. Doggen	Mej. A. C. M. Hereijgers
Mej. C. Hanegraaf	Mevr. C. v. d. Sluiszen-Bergmans
Mej. A. A. M. Hereijgers	Mevr. W. van Tetering-Brant

WIJ FELICITEREN

MET HUN 12½-JARIG DIENSTJUBILEUM

- Dhr. P. den Tenter
Dhr. H. de Vet
Mej. E. Janssens
Mej. J. Kleijn
Mej. S. Adank

WIJ FELICITEREN

MET HAAR 25-JARIG DIENSTJUBILEUM

- Mej. J. de Laat.